

Rigsdagstidende.

1857.   Forhandlingerne paa Folkethinget. № 33.

Tiende Session.

10de Møde.

Tirsdagen den 13de October.

(Fortsat.)

Schiern (forts.): Den ærede Rigsdagsmand fremhævede nemlig meget stærkt, hvorledes Forbundspræsidenten og Medlemmerne af Forbundsraadet der lønnes. Jeg vil anmode den ærede Rigsdagsmand om ei at forbigaae, fra hvilken Tid hine Bestemmelser skrive sig, som han saaledes fremhævede (Tscherning: Fra iffor). Ja nye Bestemmelser er det, de hidrøre iøvrigt først fra dette Aar, men dette kastede netop et andet Lys paa Udviklingens Retning. Den ærede Rigsdagsmand vilde tidligere kunne have fremhævet langt større Contraster mellem de hos os og de hift bestaaende Forhold, der ogsaa i de fleste andre Henseender ere saa forskellige fra vore. Man kan overhovedet finde den ene eller den anden Maalestok rigtig, men jeg troer dog, at det kaster et andet Lys paa Sagen, naar man tager Hensyn til, at disse langt større Gager vare Skridt paa en ny Bane, der var i stor Modsatning til den foregaaende, at de ogsaa hift bleve drevne igjennem af Hensyn til de samme Forhold, der have foranlediget og fremkaldt det nærværende Lovudkast, hvorom jeg ellers i Almindelighed ikke har følt mig kaldet til at udtale mig.

G. Winther: Den ærede Minister har yttret Noget, som jeg troer var rettet imod mig, som om jeg nemlig skulde have tilladt mig en Kritik over Sammensætningen af den Commission, der har været nedsat, eller en Anførsel over, at den har været nedsat, og at Minister-

ren har tilveiebragt et Arbejde fra den. Det vilde jo være aldeles udenfor min Berettigelse at komme med slige Øtringer, og de ere heller ikke fremkomne fra mig. Jeg har tværtimod glædet mig over, at vi havde et saa værdifuldt Arbejde fra Commissionen, og jeg har sagt, at man maatte vide Ministeren Tak, fordi han har vidst at faae tilveiebragt et saadant Arbejde, da vi ellers ikke vilde være istand til at danne os den rette Forestilling om Sagen; men ligesom den ærede Minister har den fulde Berettigelse til at vælge, hvem han vil, og vælge efter sin og Regeringens Anskuelse, hvem han vil til at indræde i en saadan Commission, saaledes har Rigsdagen ogsaa sin Berettigelse til at vælge, hvem den vil. Rigsdagen har de Regeredes Anskuelser, som den vil have ført frem, og det er den jo ligesaa berettiget til at fordrø som det, Ministeriet fordrer fra sin Side. Det var blot en Henstilling til Rigsdagen om at sørge for, at dette skete tilbørligt, som jeg fremkom med, og deri kan der jo ikke paa nogen Maade være det allermindste Anstødelige for den ærede Minister. Der er fremkommet forskellige Bemærkninger fra nogle af D.Hr., der have havt Ordet, siden jeg talte, og jeg skal tillade mig at yttre et Par Ord om nogle af disse. Der blev først fremhævet af en æret Taler fra Præsto, at vi ikke skulde ønske disse Reductioner, thi de tjente kun til at forøge Pensionslisten, og han bemærkede, at vi havde flaaende Exempler derpaa fra tidligere Tid. Ja, det er ganske vist; vi havde jo, som bekendt, den saakaldte aftagende Pensionsliste, der bestandig tiltog i en forbausende Grad, saa at man tilsidst ikke turde opføre en vis Art af Pensioner paa den, nemlig Bartpenge, hvilket fra først af var bestemt, men maatte sætte dem